

אלמנה לכהן גדול פרק שביעי יבמות סט.

מסורת הש"ס

(6) [עליל סח: לקמן פו:]
 (5) [עליל סח: ושינ:]
 (4) [עליל יי' ושינ:]
 (3) [שורשו ע"ה הכינוי חשיב
 י' מיוחס דלא ה"ל לא לא
 חלל זרע ענינו ששבעת
 השוויו עדיין אף זרעו
 מיוחסו בו ומדכחי זרעו
 הוא חליו אמר זרע לו חסו
 ממקושו זרעו לו כיצ בעלי
 מנויות ע' ש"ה דף שג
 ד"ה ענין הקדש
 (2) קדושין ע"ד:
 (1) וקדושין ע"ה, א' ונקמן
 עו: פו: ע"ה: קדושין סו:
 ע"ה: מחבורו י' חולין כג:
 (ח) ע"ה ז"ל, א' וכל צ"ן
 ר"ש"ה (י) [עליל טו:]

תורה אור השלם

1. וְלֹא יַחֲלִל זָרְעוֹ בְּעַמּוֹ
כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשׁוֹ:
וַיִּקְרָא כֹּה טו
2. בָּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם
דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֵא לָהֶם
בְּקֹהֶל יְיָ: דְּבָרִים כֹּה ט

גליון הש"ס

תוס' ד"ה כי תהיה וכו'
דליכא אלא עשה. עיין
לעיל דף יא ע"ב תד"ה מאי
נקטרה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אי הכי חלל דלאו זר
הוא לא ליפסול כנ"ל ותיבת
מעיקרא נמחק: (ב) צמשנה
כינז הדרי ישראל:

נת קרא יסירא הוא. דהא
למכתב אבתריה וכי תהיה
סידור. וכזהמה בעלמא
כתיב ולאשמועין דזרע

מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין אשכחן כהנת לויה וישראלית מנא לן כדאמר ר' אבא אמר רב בת ובת ה"ל בת ובת כמאן כרבי עקיבא ^א דדריש ווי אפילו תימא רבנן כולה ובת קרא יתירא הוא ואימא מי שיש לו אלמנות וגירושין בה כי לית ליה זרע קאכלה כי אית ליה זרע לא אכלה מי שאין לו אלמנות וגירושין בה אע"ג דאית ליה זרע נמי תיכול אם כן רבויי לויה וישראלית למה לי ולרבי עקיבא דאמר ^ב אין קדושין תופסין בחייבי לאוין ומאי כי תהיה לאיש זר כי תיבעל אלמנה וגרושה למה לי אלמנה להחמיר עליה וגרושה להקל עליה וצריכא דאי אשמעינן אלמנה אלמנה הוא דכי לית לה זרע אכלה משום דחויא לכהונה אבל גרושה דלא חויא לכהונה אימא אע"ג דלית לה זרע לא אכלה ואי אשמעינן גרושה גרושה הוא דכי אית לה זרע לא אכלה משום דלא חויא לכהונה אבל אלמנה דחויא לכהונה אימא אע"ג דאית לה זרע נמי תיכול צריכא ואימא נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתו לאיש זר אמר רחמנא מי שזר אצלה מעיקרא לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא אי הכי חלל דלאו זר הוא ^א מעיקרא לא לפסול אמר קרא 'לא יחלל זרעו בעמיו' ^ב מקיש זרעו לו מה הוא פוסל ^א אף זרעו נמי פוסל ואימא משעת הויה דומיא דכהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה בביאה אף האי נמי בביאה ואימא עד דאיכא הויה וביאה דומיא דכ"ג באלמנה ^ב מה כהן גדול באלמנה בביאה לחודה אף האי נמי בביאה לחודה ורבי יוסי אומר כל ^א שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פוסל ^ב מאי איכא בין ת"ק לרבי יוסי אמר ר' יוחנן מצרי שני ואדומי שני איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה ת"ק סבר מה כ"ג באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל אף האי נמי פוסל ורבי יוסי סבר ככהן גדול מה כהן גדול שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל לאפוקי מצרי שני ^א דאין זרעו פסול דכתיב ^ב בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה' רשב"ג אומר כל שאתה נושא בתו אכילה נושא אלמנתו וכו': מאי איכא בין ר' יוסי לרבן שמעון בן גמליאל אמר עולא גר עמוני ומואבי איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה רבי יוסי סבר מה כהן גדול באלמנה

דעווד כוכבים ועבד לא פסיל רביו
 ליה וישראלית דכתיב ציה למה לי
 דכתב ובת קרא יתירא השמא כהנת
 גופא אשמועינן ללא מיפסלא צורע
 עובד כוכבים ועבד ליה וישראלית
 מיבעיא ואי משום לאשמועינן דמי
 שיש לו אלמנות וגירושין אפי' הכי
 כי אית לה זרע מיניה לא תיכול
 ואינטריך למיסר ליה וישראלית
 האוכלת בתרומה בשביל צנה כהן
 דכי תינשא לזר ויהא לה זרע ממנו
 לא תשוב לתרומה צמימת בעלה
 הא פשיטא לן דכיון דלכנת גופא
 מיפסלא צורע ישראל מתרומה דכי
 נשא כל שכן וישראלית האוכלת בשביל
 צנה אלא ודאי כי רבי קרא ליה
 וישראלית להכי רבייה שאם אוכלת
 בשביל צנה וגבעלה לעובד כוכבים
 ועבד אפי' אין לה זרע נפסלה ללא
 נפקא לן מכהנת כדאמרין לעיל
 (דף סג:) כהנת היא דקדיש גופא
 כו' וגרי עקיבא דאמר קיש קידושין
 סופסין. לאדם פסול והאי כי תהיה
 לאיש זר דלעיל לאו משום היה נקט
 ולמימרא דאין ביאת פסול פוסלת
 אלא צמי שראוי לקדש דהא אין
 קידושין לשום פסול והאי כי תהיה
 אם בא ללמד על ציאת פסולין אינו
 אלא לשון בעילה וכל הזרים אכלה
 במשמע שחאה ביאתם פוסלת אפילו
 עובד כוכבים ועבד: אלמנה וגרושה.
 לאשמועינן עובד כוכבים ועבד למה
 לי: אלמנה להחמיר בו'. כלומר
 לאו למעוטי מי שיש לו אלמנות
 וגירושין אלא לגופיה אינטיקא אלמנה
 כדי להחמיר עליה דאי לא כתיב ה"א
 אלמנה ישראל ויהא בת כהן תיכול
 ואע"ג דאית לה זרע וגרושה אינטריך
 לכתביה רחמנא להקל עליה ולחמיר
 (דכי נתגרשה מישראל להקל) דכי
 אית לה זרע מישראל תיכול דאי לא
 כתיביה ה"א אע"ג דאית לה זרע לא
 תיכול דכיון דאיפסלה לאכהונה
 מתרומה נמי מיפסלה: ואיכהונה
 נבעלה לפסול לא אף מחזיר גרושה.
 משנישאת לאחר דהא זר הוא אכלה
 ותפסי לו צה קידושין אלמנה תניא
 בהסוּף (לעיל מד:) היא כשרה וולדה
 כשר ואוקימנא כשרה לכהונה וכ"ש
 לתרומה: ה"ג חלל דלאו זר אכלה
 הוא לא ליפסול. דהא חלל מותר
 אפילו בכהנת: מקש וזרע. כל כהן
 גדול חלל האלמנה לו מזה הוא פסול
 האלמנה בציאתו מן התרומה כדיליף
 בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עו.)

וַאֲיֵמָּא מִי שִׁישׁ אֶל אֲלֻמְנוֹת וּגְיֹרֹשִׁין בַּה בּוֹ, מִימָה דַבֵּל דּוֹכְמָא
לְחֹמְרָא מַקְשִׁין וְהֵכָּא פְּרִיךְ דְּנִקְשִׁי לְקוּלָּא:
אַם בֶּן רַבּוּי לִוְיָהּ וִישְׂרָאֵלִית. מִימָה דַּהּ אֲיִטְרִיךְ לְרַבּוּי
לְוִיָּהּ וִישְׂרָאֵלִית לְאַשְׁמוּעִין לְחֹזְרַת בְּשִׁבְלִי בְּנָה כְּדֹאמְרִין
בְּסוֹף יֵשׁ מוֹתֵרוֹת (לְקַמֵּן דָּף פו.). וְיֵשׁ
לְוִיָּהּ דְּמַשְׁמַע לְוִיָּהּ דְּאֲיִטְרִיךְ לְוִיָּהּ
וִישְׂרָאֵלִית לְכָל מִינִי דְּלֵחִירָא קִרָּא
וְלֵאשְׁמוּעִין דְּכִי אִתֵּי לֵהּ זֶעַם נִמִּי
מִן הָעוֹלָם כּוֹסֵים מִיבֹל בְּשִׁבְלִי
לֹא אֲיִטְרִיךְ כִּיּוֹן דְּאַשְׁמַעִין בְּכֹהֲנַת
דְּקֵדִישׁ גּוֹפָה:

כי תהיה כי תבעש. ואם תאמר
לדידה נמי איכא לאקומי
באלמנה לכהן גדול לרבי סימאי
ובעולה לכהן גדול אפי' לרבי יצב
יש לומר דכל פסולי כהונה נפקא
לן דמיפסלי בתרומה מלא יחולא
נמי לא משמע ליה לאקומי לאיש
רבי גבי כהן וזמית ולוקמא בטוטה
שדא עליה בעלה בדרך * דליכא אלא
עשה דונטמאה ויש לומר דזר אכלה
מעיקרא בעינן אפילו לרבי עקיבא
כיון דלא הוי ממזר ומיהו קשה
דלמא ליה למימר מאי כי תהיה כי
תבעל בפשיטות הוה מצי למיפרך
דאמאי אינטריך קרא לרבי עקיבא
לעוצד כוכבים ועצד דהשתא ממזר
הוי מיפסלא בציאתו מיבעיא כדאמר
בפרק עשרה יוחסין (קדושא דהס:)
כהן גדול בארמיה בביתא לחוריה
כדאמר צפ' עשרה יוחסין

(שם דף ע"א. ושם) צעל לוקה משום
לא יחלל ואם תאמר היא גופה מנלן
דלא צעין תרמי הא כתיב לא יקח
ולא יחלל יש לומר דלגבי ט' כהן אין
להצריך קידושין דכ"ש בלא קידושין
וכיון שהנן נפסל גם היא נפסלת:
וישניהם לא צמדה אלא מאמנה
צבה. גר"ל.
עיקר
טעמה הוי מלאים זר אלא דמכ"א
באלמנה ילפינן במאי מסתבר לאוקמי
קרא ואי לאו קרא דלאש זר ליכא
למילף מקל וחומר דאלמנה שתתחיל
דפירשתי לעיל (דף טו: ד"ה מה):
והמפתה והשובה. הא דלא
תנן קטן בהדיהו
דלא תקינו ליה רבנן נישואין דקדמי
בגמרא (לקמן דף ט"ז)
שנשאו כו' אמר רבי יצחק דהיינו
משום דבעי למיתני בסיפא וילדה
דלא מיתני ליה בקטן:

[illegible]

”ג סבר מה כהן גדול באלמנה
ול לאפוקי עמוני ומואבי דאין
מואבי ולא מואבית: **מתני**
ואם אינן ראויין לכא בישראל
על בת כהן תאכל בתרומה
עִבְרָה

נאחרמנו או נאגרשו מן הישואין
 אלה צדיאה לרבי יוסי לא פסיל:
 דעצירה דכתיב (דברים כג) שלישי
 ובנו עד סוף העולם פסולין אבל
 פסול הואיל ויש בזרעו פסול פסול
 לא פסול ולא מאכיל דלין קמינו
 ש או צפיתיו שלא לשם קידושין:
 עיברה

עין משפט
נר מצוה

לָא א מ״י פֿינ״ח מַהֲלֵי
אָסורִי קאַפּאָ מַהֲלֵי א
סמג לאון קדש טוש״ע
זאָהר״ע פֿינ״ו ספֿ״ח
לח ב מ״י פֿינ״ו שם הל
ג סמג לאון קדש
לח ב מ״י פֿינ״ו שם הל
יו סמג לאון קדש
קטו טוש״ע שם ספֿ״ח
ספֿ״ח ג
ט ד מ״י שם הל
טוש״ע שם ספֿ״ח
פֿאָ א מ״י פֿינ״ח
תּרוּמוֹת הל יג
טו״ד ספֿ״ח זלל

מוסף רש"י

[illegible]